

MAKSZIMOVICS DESZANKA:

EMLÉKEZÉS A FÖLKEELÉSRE

Szerbia merő rejtelem:
nem tudja a nap, az éj mit kohol,
az éj sem, mit szül a virradat,
a cserje sem, mit álmodik a szomszéd bokor,
sem a madár, hogy a lombban
ki és miért matat.

Nem tudja a gyík, mi kúszik a kő alól elő,
s nem sejtí a tengeri szála,
mit tervel a közeli mező;
a percet örök változás zilálja,
zugolyra, levélre nem lelsz,
mi nem titokkal vemhes.

Ki mondja meg, mit rejt magába
a harmat tünde fény sugarára,
s borongva ott a dombok oldalán,
a szántóvetők kurjantása
kirobbant összeesküvés talán.

Ki fejtí meg — örök talány,
mit visel ártatlan keblében
a serdüló leány;
mily tömör titkot szorít épen
a gyermek kacsója
s micsoda cél ielé tart
a kétrét görnyedt anyóka.

E földön a folyók és szelek,
az illatok, a csermelyek,
harangok és a tornyok
eleven jeleket zengenek;
az út első kanyarja,
ahol az erdő felmered,
kitudja, mit takar ma.

E földön az ellen még a nyul
talpa helyének sem híhet,
ki sejtí benne mi tanyáz,
s ökörpaták nyomában mi lapul;
tán titkos jeladás
az aratók dala s a hallható
erdei fejszecsapások
s a ringó böleső felett az altató.